

'T zije zwempak

Bertus uit Doojewerd hâ in de jaore '30 vijf kijnder. De oudste was een djèn. Nou kon Bertus wel 'ns wâ overdrijve, vural over de kijnder. Zo stond 'ie te praote mit een paor kjèls aon de Snor bij de Doojewerdse loswal. Bertus stond hevigst te overdrijve dâ die djèn van 'm aldernoars hard kon zwemme. Ze kon 't zo goed, dâ ze trènde vur de Nederlandse kampioenschappe langebaonzwemme. En as ze die won zou ze meedoen aon de Europese wedstrije in 1938 in Londe.

Hij mâkte ze wijs dâ ze iedere dag zwemde as training. Ze ging vanaf Doojewerd iedere maarge te waoter naor de Nimwegsebrug en wir um. De aondagtige luisteraors hoonde een bietje, het zal wel wir woar zijn. 'Ge zul 't zien of heure' zei Bertus.

Een paor maond laoter zeute ze wir bij mekaor bij de Snor. Ze vroege hoe z'n djèn 't er vanaf gebroch hâ. Bertus zei: 'd'r is wâ mis gegaon in de veurbereiding'. Ze hâ 't verkeerde zwempak meegenooome. Ze hâ 't wolle wijnterpak per abuis in de badtas gedaon, mar ze hâ 't zije zomerpak mee motte neeme, dan was ze as een blanke voorn dur 't waoter gegleeje. Nou was 't net een bejaarde walrus mit dâ wolle zwempak. 't Wâ volges Bertus zo een ongelijke strijd mit de overige djens die meedeeje en die wel zije pak aon hadde.

Pitje